

www.vcmstudy.ir

یادداشت
پتروشیمی

تغییر الگوی خوراک واحدهای کراکر در اتحادیه اروپا

تاریخ انتشار: ۲۱ تیر ۱۳۹۷

موسسه تحقیقاتی IHS اخیراً در یادداشتی تحلیلی به بررسی انعطاف پذیری و پویایی واحدهای کراکر اروپای غربی پرداخته است. بر اساس این یادداشت در صورتی که فرض کنیم طی ۱۰ سال آتی قیمت نفت با افزایش قیمت و رشد فعلی ادامه یابد؛ دیگر از حیث رقابت پذیری واحدهای کراکر اروپای غربی قادر به تامین حاشیه سود خود نبوده و می بایست به سمت خوراک های سبک تر حرکت نمایند. حرکت از سمت خوراک سنگین تر به خوراک سبک تر وابسته به پویایی و دینامیک بودن واحد کراکر می باشد و صد البته در اثر این تغییر الگوی خوراک، تولید برخی از محصولات از جمله پروپیلن، ترکیبات الفینی چهارکربنه و آروماتیک ها کاهش خواهد یافت.

مسئله تغییر خوراک واحدهای کراکر اتحادیه اروپا از سمت خوراک سنگین (نفتا) به سبک به هیچ وجه مسئله کوچک و سطحی نمی باشد چرا که در زنجیره های مختلف تامین و تولید اثر گذار خواهد بود. این که خوراک این واحدها از سمت کدام کشور و یا کشورها تامین خواهد شد؟ اینکه در اثر تغییر خوراک چه محصولاتی از سبد تولیدی حذف و یا کاهش خواهد یافت؟ مصرف کنندگان محصولات تولیدی اخیر بر اساس خوراک سنگین، در آینده نیاز خود را از کدام سمت تامین خواهند کرد؟

در حال حاضر نیز سوالات فوق نه تنها برای تولیدکنندگان پتروشیمی مناطق مختلف از اهمیت بالایی برخوردار است بلکه چالش های بسیاری را نیز پیش روی مصرف کنندگان محصولات برش سنگین تر واحدهای کراکر با خوراک نفتا نظیر جریان ۴ کربنه (بوتیلن، بوتادین و ایزو بوتیلن) قرار داده است.

بر اساس گزارش موسسه IHS تا پایان سال ۲۰۱۸، حدود ۲۰ میلیون تن تولید اتیلن اروپای غربی خواهد بود؛ لذا بررسی این مسئله از اهمیت بالایی برخوردار است که با وارد کردن هر چه بیشتر خوراک سبک به جای نفتا، دقیقاً بازار مصرفی اتیلن اضافه شده کدام مناطق خواهند بود؟ بررسی های اولیه حاکی از این موضوع است که این منطقه چشم به خوراک NGL تولیدی در آمریکای شمالی داشته (از جمله واردات اتان) و این روند تقریباً از سال ۲۰۱۲ شروع شده ولی در حال حاضر با توجه به چشم انداز تولید شیل آمریکا به ویژه در منطقه Appalachia، شدت گرفته است. در سال ۲۰۱۰، حدود ۷۳ درصد از خوراک واحدهای کراکر اروپای غربی از نفتا بوده که تا سال ۲۰۱۸ این خوراک به ۵۴ درصد کاهش خواهد یافت.

یادداشت

پتروشیمی

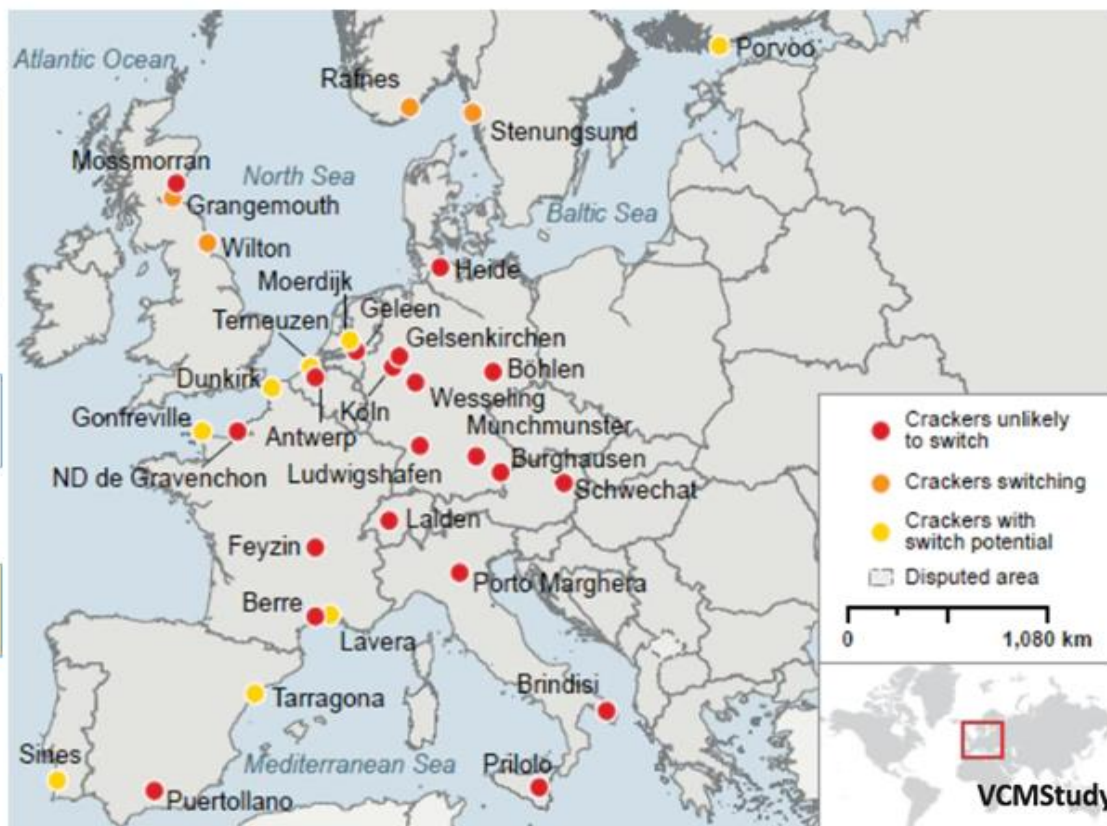

واحدهای کراکر اروپای غربی - سال ۲۰۱۸

اگر واحدهای کراکر اروپای غربی را به ۲ دسته مرکزی و نزدیک ساحل تقسیم بندی کنیم، تقریباً بخش عمده ای از واحدهای کراکر نزدیک ساحل از دینامیک تغییر خوراک برخوردار است.

در سال ۲۰۱۰ سهم خوراک نفتا: ۷۳ درصد
در سال ۲۰۱۸ سهم خوراک نفتا: ۵۴ درصد

منبع تامین خوراک NGL:
ایالات متحده

یادداشت

پتروشیمی

VCMStudy.ir

تغییر الگوی خوراک واحدهای کراکر در اتحادیه اروپا

تصویر بالا لیست واحدهای کراکر اروپای غربی است و نکته جالب این است که بسیاری از واحدهای نزدیک ساحل، قصد تغییر خوراک واحدهای خود را از مسیر نفتا به NGL دارند.

در کنار تمام مسائل موجود در این خصوص نکته حائز اهمیت تامین پروپیلن و زنجیره C4 در اروپا است. در حال حاضر هر واحد کراکر نفتا، به ازای هر تن اتیلن تولیدی حدود ۳/۰ تن C4 تولید می‌گردد که با استفاده از خوراک سبک تر، قطعا اروپا با مشکل تامین رو به رو خواهد شد. در حال حاضر میزان تولید مخلوط بوتادین کراکرهای اروپا حدود ۲.۳ میلیون تن می‌باشد و حدود ۹۰ درصد از مصرف بوتادین این منطقه برای لاستیک های سنتزی و همچنین زنجیره پلی آمیدی می‌باشد. (حدود ۲ میلیون تن)

یادداشت

پتروشیمی

مرکز مطالعات زنجیره ارزش معتقدست که مصرف کنندگان بوتیلن و بوتادین در این منطقه قطعا طی سال های آتی با مشکلات تامین خوراک مواجه خواهند بود که یا می‌بایست از طریق توسعه تکنولوژی در داخل به تامین نیاز خود بپردازند و یا به بازارهای خارجی نگاهی داشته باشند. قطعا الفین های چهار کربنه در قیاس با اتیلن و پروپیلن از بازار محدود تر برخوردار می‌باشند و می‌بایست برنامه ریزی مدون تری در نظر گرفته شود. ظرفیت تولید بوتادین کشور حدود ۲۳۶ هزار تن می‌باشد که بررسی های نشان دهنده این موضوع است که میزان ظرفیت تولید و مصرف داخلی فاصله دارد و می‌توان علی‌رغم سخت تر شدن صادرات به اروپا، نیم نگاهی نیز به این منطقه داشت.

www.vcmstudy.ir

امیدواریم از مطالعه این سند، استفاده مفید برده باشید
نقطه نظرات، انتقادات و پیشنهادات خود را از طریق ایمیل زیر با ما در میان بگذارید
VCMStudy@gmail.com